

เอกชนจับมือ 'ราชทัณฑ์'
'ให้อาชีพให้ชีวิต' ผู้ต้องขัง
> 15

เอกชนจับมือ 'ราชทัณฑ์' 'ให้อาชีพให้ชีวิต' ผู้ต้องขัง

● ธนิสา ตันติเจริญ

การสร้างงานสร้างอาชีพ เป็นหนึ่งในนโยบายสำคัญที่รัฐบาลขับเคลื่อนอยู่อย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถมีรายได้เลี้ยงดูตัวเองและครอบครัวได้ ขณะที่ผู้ต้องขัง ที่มีสภาพความเป็นอยู่และสิ่งแวดล้อมที่ต่างไปจากปกติ ก็ควรจะต้องดูแลเป็นพิเศษ และเมื่อรับโทษแล้วก็ควรได้รับโอกาสจากสังคมให้สามารถกลับมาใช้ชีวิตได้ตามปกติเช่นเดิม

นางพิมพ์ใจ ลีอิสสระนุกุล กรรมการบริหาร บริษัท อีโนเว็ทริบเบอร์ (ประเทศไทย) จำกัด(มหาชน) เปิดเผยถึงโครงการ "ให้อาชีพให้ชีวิต" ว่า จากการศึกษาที่เข้าไปดูเรือนจำสตรีในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิงธัญบุรี คลอง 5 พบว่ามีผู้ต้องขังหญิงที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นหรือประมาณอายุ 20-22 ปี เป็นจำนวนมากที่เป็นกำลังหลักของประเทศ ทั้งยังพบว่าส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ที่ระดับประถมศึกษาปีที่ 4 และมีราว 10% ที่มีการศึกษาสูงขึ้นไปแต่ก็ไม่จบถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6

เราจึงอยากเข้าไปช่วยเหลือผู้ต้องขังเหล่านี้ให้กลับคืนมาสู่ครอบครัวของพวกเขาและสังคม จึงเริ่มศึกษาข้อมูลพื้นฐานของผู้ต้องขังหญิงแต่ละคนว่ามีสภาพความเป็นอยู่อย่างไร มาจากครอบครัวแบบไหน และเตรียมโครงการ

“
สร้างโรงงานจำลอง
ให้ผู้ต้องขัง
ในทัณฑสถาน
ฝึกอาชีพ เป็น
โครงการนำร่อง
ของกรมราชทัณฑ์

ร่วมกับกรมราชทัณฑ์ ที่ให้พื้นที่กับบริษัท มีการสร้างโรงงานจำลองขึ้นเป็นครั้งแรก เมื่อปี พ.ศ.2556 เพื่อให้ผู้ต้องขังในทัณฑสถานได้ฝึกอาชีพ ถือเป็นโครงการนำร่องโครงการหนึ่งของกรมราชทัณฑ์

“จากการพูดคุยกับอธิบดีกรมราชทัณฑ์ ที่คุ้นเคยกันมองว่าสังคมส่วนใหญ่จะมองนักโทษติดลบ จนทำให้เขาเกิดการเสียเปรียบทางสังคม ซึ่งตอนนั้นยังไม่ได้คิดอะไร เพียงแต่บริษัทชื่อของที่เป็นผลิตภัณฑ์จากราชทัณฑ์ ช่วยให้

เขามีรายได้เพื่อช่วยเหลือสังคม จึงเป็นจุดเริ่มต้นในการริเริ่มโครงการ”

โดยโรงงานจำลองที่สร้างในกรมราชทัณฑ์ จะมีไลน์จำลองเล็กๆ สำหรับผู้ต้องขังที่ผ่านการคัดเลือกว่ามีประวัติและความประพฤติดีประมาณ 120-200 คน เพื่อนำมาฝึกอบรมและฝึกอาชีพเป็นเวลา 3 ปี ซึ่งจะมีการฝึกตั้งแต่

1.การเป็นพนักงานในโรงงานได้ ต้องรู้จักความปลอดภัยและจิตสำนึกในการทำงาน โดยใช้เทคนิคของ KYT : Kiken Yoshi Training ซึ่งเป็นวิธีของประเทศญี่ปุ่น ที่ใช้ในการฝึกฝนผู้ปฏิบัติงานให้สามารถตระหนักถึงอันตรายที่เกิดขึ้น และหาวิธีป้องกันอันตรายนั้นได้

2.ฝึกให้รู้จัก 5 ส. ได้แก่ สะสาง สะดวก สะอาด สุขลักษณะ และสร้างนิสัย ซึ่งเป็นหลักการพื้นฐานเพื่อการฝึกฝนระเบียบวินัยในกระบวนการผลิตของโรงงานผลิตที่มีมาตรฐานสูง

3.การสร้างจิตสำนึกในคุณภาพของสินค้าที่ผลิต

4.ต้องมีการปรับปรุงงานที่ทำให้ได้ และ 5.ส่งเสริมศีลธรรมและความเชื่อมั่นในพระพุทธศาสนา บ่มเพาะให้ผู้เข้าร่วมมีฮีโร่อุดมคติ

สำหรับคนที่ผ่าน 3 ปีไปโดยสอบผ่านทุกอย่าง ทั้งข้อเขียนและการพัฒนางานตามกฎเกณฑ์ของบริษัท 5-6 รอบ บริษัทก็จะมอบใบประกาศนียบัตรให้ จะทำให้เขาเหล่านี้ไปสมัครงานที่โรงงานหรือบริษัทไหนก็ตาม ก็จะมีโอกาสที่จะได้รับการพิจารณาเข้าทำงานเป็นพิเศษ

ขณะเดียวกันการฝึกงานก็เป็นการเอางานของบริษัทที่ไม่ยากและอยู่ภายใต้เงื่อนไขของกรมราชทัณฑ์ เช่น ไม่ใช่ งานที่มีข้อมลพิษ มีสารเคมีต้องห้าม ใช้ การสื่อสาร แต่บริษัทจะคัดงานที่ทำได้ คือ การตัดชิ้นส่วนต่างๆ ให้ออกมาตามแบบของบริษัท

พอเริ่มโครงการ ก็จะให้ผู้คุมไปอยู่ที่บริษัทประมาณ 4-5 คนมาทำงาน 7 วัน แล้วก็มีการอบรมซ้ำทุกๆ 6 เดือน ขณะที่บริษัทก็ส่งพนักงานไปประจำที่โรงงานจำลองอีก 3 คน เพื่อเป็นครูฝึก ฉะนั้นทั้งผู้คุมและครูฝึก จะต้องทำงานร่วมกัน ส่วนผู้ต้องขังบริษัทจะมีการส่งงานบางส่วนให้ทำ หากได้มาตรฐาน

ตามที่บริษัทต้องการ ก็จะชื้อกลับมา ทำให้สร้างรายได้แก่ผู้ต้องขังมีการจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมือนกับการจ้างงานกับบริษัทอื่นๆ

“ขั้นตอนการเริ่มงานของผู้ต้องขังเราจะมีห้องเทรนนิ่งรูม ซึ่งจะมีการฝึกอบรมภาคทฤษฎี 3 วัน หลังจากนั้นก็ลงมือทำแล้วมีครูฝึกนั่งคุม จนกระทั่งฝีมือหนึ่งหรือทำออกมาตามแบบ ถึงจะปล่อยให้ลงมือทำเอง ซึ่งเรามองว่าหากเราให้โอกาสแก่บุคคลเหล่านี้ ก็จะมีพลังอีกเยอะให้กับประเทศ”

ตอนเริ่มโครงการใหม่ๆ ยอมรับว่าค่อนข้างล้มลุกคลุกคลานทั้งฝั่งบริษัทและกรมราชทัณฑ์ อย่งในเรื่องอายุโทษของผู้ต้องขัง ที่มีอายุโทษไม่เท่ากัน บางรายพอฝึกอยู่ ก็พ้นโทษ ทำให้ผู้ต้องขังต้องออกก่อนจะครบกำหนดการฝึกอบรมของบริษัท เพราะไม่เหมือนมหาวิทยาลัย ที่เข้าเรียนและเรียนครบทุกเทอมก็รับปริญญาพร้อมกัน จะขออยู่ต่อจนได้ใบประกาศก็ได้ ไม่ได้ หรือพ้นโทษก่อน แล้วค่อยกลับมารับใบประกาศผู้ต้องขังก็ไม่มีใครมารับ จึงทำให้เราต้องมากำหนดหลักสูตรโครงการใหม่ว่า หากใครอยู่ครบ 2 ปี ก็ให้ใบประกาศ หรือมีผู้ผ่านมาตรฐานของบริษัทประมาณ 40% ก็อาจจะให้ใบประกาศไปก่อน เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังนี้

ส่วนการติดตามผลผู้ต้องขังหลังจากพ้นโทษ ได้มีการคุยกับผู้ใหญ่ ก็บอกว่า อย่าคิดที่จะติดตาม เมื่อเขาพ้นจากอกเราแล้ว เราให้อาหารครบแล้ว ก็ต้องให้เขาบินเอง เราจึงไม่ได้ติดตาม จึงทำให้เป็นจุดบอด เพราะเราไม่รู้ว่าจะมีการวนกลับมาเป็น ผู้ต้องขังมากน้อยเพียงใด แต่เราก็หวังว่าโครงการนี้จะช่วยให้ผู้ต้องขังมีความประพฤติที่ดี และไม่กลับมาอยู่ในสภาพแวดล้อมเดิมๆ

อย่างไรก็ตามก็มีแนวคิดไว้ในอนาคต อาจจะมีมองทัศนสถานอื่นๆ ที่จะดำเนินโครงการเช่นนี้ เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ต่อผู้ต้องขังหลังพ้นโทษ โดยคาดหวังว่าความมุ่งมั่นที่จะสร้างสรรค์สังคมไทย ด้วยการพัฒนาศักยภาพของผู้ต้องขังจากการเป็นแรงงานไร้ฝีมือ มาเข้าสู่กระบวนการพัฒนาทรัพยากรบุคคล

ของบริษัท จะสามารถพัฒนาให้เป็นแรงงานที่มีฝีมือ เพื่อเข้าสู่กระบวนการผลิตในภาคอุตสาหกรรมที่มีระบบมาตรฐานโลกและของประเทศไทยได้ในอนาคต และสามารถเริ่มต้นชีวิตใหม่ อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข